

AARSCHOT

In Aarschot zien we nog televisie antennes op openbare gebouwen.

Morsum Magnificat wil met dit artikel andermaal, wegens het door het beleid met de voeten treden van de wettelijke voorschriften, onveiligheid aankaarten. Veiligheid daar -s-preken politici heel graag over. Een andere vaststelling is de incompetentie van een horde slippendragers in de besturen die overwegend door politieke voorspraak in het zadel worden gezet en er blijven. Aarschot is met dit artikel daarvan weer een voorbeeld. De nog aanwezige televisie antennes op de sporthal zijn daarvan het zoveelste bewijs, het zegt ook heel veel over uittredend burgemeester André Peeters en Schepen Geert Schellens.

**VEILIGHEID
daar -s-preekt
men veel over**

Uit de tijd.

Televisieantennes die in de jaren vijftig tot zeventig met bosjes werden geplaatst, veroorzaakten op de daken een antennewoud en velen sneuvelen bij een storm. Sinds medio zeventig zijn ze, mede door de opkomst van kabel-tv, quasi allemaal verdwenen. Het is dan ook verwonderlijk dat er in Aarschot op een stadsgebouw, hier de sporthal, nog zo'n gedrocht te zien is, het getuigt van de weinig technische waarde van een stad.

Vele gebreken.

Dat de drie antennemasten nog niet omgevallen zijn, is te verwonderen, misschien is het dat waarop de stad Aarschot wacht om dan haar verzekeraar voor de schade te kunnen laten opdraaien. Om de technische gebreken op te sommen hebben we wel enkele bladzijden nodig. De

installatie is bovendien verre van professioneel, het is hobywerk dat trouwens nooit aan de wettelijke normen -en wetten- heeft voldaan, maar

verbonden. Behoudens een vergissing van onzentwege hebben de antennes geen aarding. In het kader van de arbeidswetgeving -CODEX-

Antennemasten op de sporthal van Aarschot tonen aan hoe intriest het met de veiligheid en de technische kennis van Aarschot is gesteld. De tv zenders zijn reeds jaren uit de lucht, Aarschot, wat een klucht.

goed genoeg voor Aarschot.

Arbeidsveiligheid, de Codex en de Risicoanalyse.

De antennes hadden, zoals voorzien in de NBN 579 uit 1960 en het KB van 4 april 1974 -brandveiligheid in gebouwen- op een deugdelijke manier met de aarde te zijn

zou een risicoanalyse moeten aantonen dat door de werkgever, stad Aarschot, hier wel degelijk risico's genomen worden die strijdig zijn met de preventiemaatregelen die een werkgever in het kader van externe invloeden in een risicoanalyse moet opnemen. Wellicht heeft de preventieadviseur van stad Aarschot nog nooit een degelijke risicoanalyse opgemaakt.

Bliksem en overspanning.

Volgens de wet -KB van 4 april 1972- moet zo'n antennemast tegen directe blikseminslag beveiligd worden, dat is ook nog opgenomen in het KB van 19 december 1997. Voor de sporthal is er zelfs een externe bliksemafleider tegen directe blikseminslag verplicht. Ook dat is de stad, lees "groot dorp", ontgaan. In het AREI -elektrisch reglement- is het ook verplicht om een elektrische installatie uit te rusten met een overspanningbeveiliging -artikel 136-2-, of dat hier gebeurd is, hebben we niet kunnen nagaan. Dan is er nog de NBN B03-002-1 en 2, dat is de norm voor de werking van de wind op bouwconstructies. De kabelspanners waarmee de antennemasten worden recht gehouden zijn weidespanners die boeren gebruiken om hun koeien in de weide te houden. Het gebruik ervan is hier een conceptiefout, maar dat is niet de enige in Aarschot waarvan het bestuur en de technische dienst, bij gebrek aan enige kennis, niet wakker ligt. Gwendolyn en haar slippendragers moeten het nu, zoals ze het in haar campagne uitbazuinde, doen.

Erik Verbeeck